

μιας κοινότητας πρακτικής είναι επίσης η διαπραγμάτευση ταυτοτήτων. Προχωρώντας, στη συνέχεια, με αυτές τις ιδέες, εννοιολογικά, θεωρεί τη μάθηση ως μια εξελισσόμενη ταυτότητα, μέσα από τη συμμετοχή σε μια κοινότητα πρακτικής. Η μάθηση παρουσιάζεται ως μια «διαδικασία του γίνεσθαι». (“process of becoming”), ενώ αναφέρει χαρακτηριστικά: «Σ’ αυτή τη συγκρότηση της ταυτότητας, είναι που η μάθηση μπορεί να γίνει μια πηγή, γεμάτη σημασία, και προσωπικής και κοινωνικής ενέργειας.» (σ. 215) «Για να εμπλακούμε με ιδέες, μέσα από τη συμμετοχή σε επικοινωνιακή πρακτική, αναπτύσσουμε εκείνες τις ιδέες, που εξασκούν τη φαντασία και μας βοηθούν να ευθυγραμμιστούμε με μια ευρεία και πλούσια εικόνα του κόσμου.» (σ. 218)

Η ταυτότητα γενικά θεωρείται ρευστή, και πάντοτε υπό κατασκευή, όπως ακριβώς είναι η ιστορία της ύπαρξης και δημιουργείται καθώς έχει σχέση με την ταυτόχρονη εμπλοκή σε πολλαπλές κοινωνικές πρακτικές. Με αυτήν την έννοια χρησιμοποιείται ως μια λιγότερο σταθερή κατασκευή από τις πεποιθήσεις και τη γνώση και πάντα σε σχέση με το χρόνο και πλαίσιο (Skott, 2011). Υπάρχουν τεράστιες διαφορές στο τι και στο πώς οι μαθητές διαπλάθουν τις ταυτότητές τους και διαπλάθονται μέσα σε αυτές σε σχέση με τις διαφορετικές πρακτικές (Lave, 1996). Ο μαθητής είναι συμμετοχος με τον εκπαιδευτικό στην πρακτική της διδασκαλίας. Έτσι ο εκπαιδευτικός διαμορφώνει μια ταυτότητα, μέσα από την αλληλεπίδραση με τους μαθητές του. Το νόημα που αποδίδουν στις πρακτικές στις οποίες εμπλέκονται μαθητές και εκπαιδευτικοί και οι δυνατότητες που παρέχουν για την εξέλιξη της ταυτότητάς τους, είναι κρίσιμες για την κατανόηση της αποτυχίας ή της επιτυχίας των μαθητών στα μαθηματικά (Ponte & Charman, 2006).

1.3. Παράγοντες που επηρεάζουν την πρακτική της διδασκαλίας

1.3.1. Γνωστική Θεώρηση (individual perspective)

Προσεγγίζοντας τη διδασκαλία, από μια γνωστική αντίληψη, διακρίνουμε 3 παράγοντες που επιδρούν στη διαμόρφωση της πρακτικής της διδασκαλίας, τη γνώση, τις πεποιθήσεις και το πλαίσιο μέσα στο οποίο ο εκπαιδευτικός λειτουργεί.

Σε σχέση με τη γνώση των εκπαιδευτικών, οι περισσότεροι ερευνητές, αξιοποιώντας την ερευνητική δουλειά του Shulman (1986), μελετούν την ειδική γνώση που χρειάζεται ο εκπαιδευτικός να έχει και η οποία είναι ενσωματωμένη στη διδασκαλία.